

[Tommy Dinesen]

Fru Pia Christmas-Møller var næsten den, der var den største modstander af forslaget, og sagde, at hvis SF ville bruge mere tid på at fremsætte nogle arbejdsmarkedsforslag, således at erhvervslivet fik det bedre, var der i hvert fald vundet noget ved det.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at i sidste måned var der i Information en konservativ erhvervsleder, der fremhævede SF's erhvervsprogram frem for De Konservatives, og den synes jeg fru Pia Christmas-Møller skal prøve at læse, hvis hun ikke allerede har gjort det, ellers skal jeg gerne sørge for, at fru Pia Christmas-Møller får den, for vi stiller da ærlig talt ret mange forslag. Den holdning, vi har til erhvervslivet, er ikke så milevidt fra så mange andres. Vi ved godt, hvor pengene kommer fra til alle de forbedringer, vi gerne vil indføre, og det program, vi har, er da blevet rost også andre steder, bl.a. i bladet Arbejdsgiveren. Jeg tror da, vi bruger ret meget tid på det også, og vi arbejder selvfølgelig ud fra de programmer, vi har.

Fru Pia Christmas-Møller var også inde på, at man gik ind for frivillige ordninger. Det synes jeg lyder meget godt.

Fru Charlotte Antonsen syntes, at det her var noget med ideologi og noget med nulvækst, og det er det måske også. Jeg skal ikke kunne sige, om det har noget med en drøm at gøre, men jeg har indtryk af, når jeg har diskuteret det her ude omkring, at der er mange af dem, der har været på arbejdsmarkedet i mange år, der har en drøm om at prøve at få dette år for sig selv. Jeg steder i hvert fald tit på det.

Venstre har også før været lidt mere positive over for dette forslag, men var første eller anden gang, vi diskuterede det, imod det, fordi det også skulle gælde for folketingsmedlemmer, for det mente jeg det skulle. Det syntes Ventres ordfører ikke det skulle, det var i hvert fald et af argumenterne.

Når fru Charlotte Antonsen siger, at det bliver for dyrt, og at det vil give færre nye arbejdspladser, kunne jeg godt tænke mig at få nogle eksempler på det. Jeg kan ikke se, hvorfor det ville blive dyrere. Så kan man måske bruge den model, som hr. Glønborg var inde på, at man ikke skulle have fuld dagpengedækning, men gå længere ned. Den løsning er jeg bange for, fordi jeg tror, det så bliver de mere velbjærgede, der får en mulighed for et sabbatår, og det bur-

de være noget, alle havde mulighed for, hvis det bliver vedtaget.

Hr. Niels Højland mente, det var demoraliserende for arbejdsmarkedets parter. Jeg må så sige, at de 280.000 arbejdsløse vel må være mere demoraliserende. Her er i hvert fald et bud på, hvad man kunne gøre.

Fru Lone Dybkjær afviste forslaget, men der var også sympati for det. Jeg mener også at have set, at Radikal Ungdom går ind for forslaget, og det gør man også i Kristelig Ungdom, så vidt jeg har set. Men jeg kan da godt forstå nogle af de argumenter, der er imod. Her blev der også peget på overenskomsterne og på ønsket om en undersøgelse af, hvad der eksisterer i forvejen. Det synes jeg var udmærket at få belyst, så det er jeg da meget enig i.

Hr. Glønborg mente, at man også burde se på nogle andre muligheder, og syntes, det var godt, at forslaget var fremme igen. Men så synes jeg, man skulle prøve på at gøre noget mere ved det; det er jo ikke med den store velvilje, man bliver ved med at stille de samme forslag.

Jeg synes, det har været rart at høre, at ordførerne har taget forslaget seriøst, selv om man har været ordfører på forslaget adskillige gange. Så jeg siger tak for behandlingen af forslaget indtil nu.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg forstod på ordføreren for forslagsstillerne, at et kriterium for, om et politisk program var godt eller skidt, var, hvorvidt programmet havde fået ros i bladet Arbejdsgiveren. Det vil jeg meget kraftigt advare imod at tage som en generel betragtning.

Jeg kunne forstå, at der var nogle rosende bemærkninger fra arbejdsgiverne til hr. Tommy Dinesen og det, han stod for. Det må jeg så tage til efterretning. Til gengæld kan jeg sige, at jeg jævnligt bliver kritiseret i bladet Arbejdsgiveren, så jeg vil stærkt advare imod at bruge det som en slags succeskriterium, om man får ros eller ris i netop dette blad, som i øvrigt er udmærket.

Så vil jeg bestemt afvise, at jeg skulle have givet udtryk for, at blot man aftaler noget på arbejdsmarkedet, så betaler staten gladelig regningen. Jeg gav faktisk udtryk for det modsatte. Jeg sagde, at det er da udmærket, at man laver aftaler på arbejdsmarkedet, blot man ikke efterfølgende sender regningen til det offentlige.